

TORDERA

La plantilla de Fibracolor demana 40 dies per any treballat i amenaça amb protestes

L'empresa ofereix una indemnització a 37 i els treballadors volen un acord dilluns

Efe/E.Batlle, Tordera
Els treballadors de Fibracolor van acordar ahir en assemblea el cobrament d'una indemnització mínima de 40 dies per any treballat, amb un límit de 22 mensualitats, pel tancament de la fàbrica de Tordera i han amenaçat d'iniciar mobilitzacions.

L'assemblea també vadonarà via lliure al comitè d'empresa perquè segueixi negociant amb la direcció de la companyia tèxtil (participada en un 40% per Inditex i en un 26% per Eplicsa, societat dependent de la Generalitat) les condicions del tancament de la planta de pintura, blanqueig i acabats tèxtils, que afecta 285 treballadors.

No obstant això, els treballadors van amenaçar d'iniciar mobilitzacions si en la pròxima reunió amb la direcció de Fibracolor, que tindrà lloc dilluns al migdia, no es comença a negociar amb una indemnització de 40 dies per any treballat, amb un límit de 22 mensualitats, com a base.

El secretari del Comitè d'Empresa, Joan Manel Nicola va explicar que «l'empresa ofereix una indemnització de 37 dies per any treballat amb un màxim de 16 mensualitats».

FIBRACOLOR La planta de Tordera podria tancar el proper juliol.

CARLES COLOMER

■ **Els treballadors reclamen prejubilacions i recol·locacions**

■ **El comitè d'empresa es reunirà dilluns amb la direcció**

Pel que fa a les mobilitzacions, Nicola va explicar que establiran un calendari si no hi ha acord dilluns vinent i entre d'altres, podrien tallar l'accés al centre logístic de Fibracolor, mobilitzar-se davant del Departament d'Indústria a Barcelona així com anar a les botigues del grup Inditex (accionista de l'empresa) a manifestar-se en contra del tancament.

La plantilla de Fibracolor va expressar el seu rebuig a l'anunci de clausura de la planta de

Tordera en una tensa assemblea i també va reclamar prejubilacions i recol·locacions.

El consell d'administració de Fibracolor va decidir dilluns passat el tancament de la fàbrica en un termini de mig any a causa de les dificultats per posar en marxa un pla de viabilitat realista i a les pèrdues registrades en els últims exercicis.

El secretari d'Indústria i Empresa de la Generalitat, Antoni Soy, va reconèixer fa dos dies que la «situació de Fibracolor és complexa» i que com a accionistes, sempre han fet el possible per poder-la fer viable però que la globalització del tèxtil ha provocat les pèrdues i el possible tancament de la planta de Tordera.

La companyia per la seva banda considera la situació «incerta» i des de l'Ajuntament de la població s'intenta posar calma i es compromet a fer el possible per reubicar els treballadors que serien acomiadats en empreses de la zona. A més, el consistori torderenc va donar per «paralitzada» la requalificació dels terrenys del sector de Fibracolor, que havien de servir per mantenir la seva viabilitat.

CELEBRACIONS

Tossa convida el president de l'Audiència Nacional al vot del Pare Pelegrí

DdeG, Tossa de Mar.
Tossa de Mar ha convidat al vot de vila del Pare Pelegrí, que se celebra cada 20 de gener des de fa segles, el president de l'Audiència Nacional Carlos Dívar, que acostuma a passar les vacances a la vila. La processó és una de les tradicions més arrelades de la vila i cada any s'hi acosten diverses autoritats. Com és de rigor, hi assistirà el bisbe de Girona, Carles Soler Perdigó. L'Ajuntament havia convidat també els consellers de la Generalitat Carme Capdevila i Francesc Baltasar, però van excusar la seva presència.

El Pare Pelegrí, escollit d'una llista que només coneix el rector de Tossa, representa la vila en un vot de 40 quilòmetres que surt de Tossa i arriba a Santa Coloma de Farners. Tossa homenatja així cant Sebastià, que segons explica la llegenda va lliurar el municipi de la pesta el segle XIV. Tot i que s'espera molta aflluència, la vila recorda que no es tracta d'una excursió i demana respecte i silenci durant el recorregut.

D'altra banda, la CUP va criticar la presència de Dívar, a qui considera «anticatalà».

OPINIÓ | POLÍTICA | NARCÍS Serra

Representació

Actualment, el Parlament de Catalunya té dos diputats que van ser escollits per la demarcació de Girona i que provenen de la comarca de la Selva. Són la diputada d'ERC i a més a més consellera d'Acció Social Carme Capdevila, de Sant Hilari Sacalm, i l'alcalde de Lloret de Mar, Xavier Crespo, de CiU.

A les Corts de Madrid també hi ha dos diputats que provenen de la comarca: el blanc Joan Puig, per ERC, i la blanenca Alicia Sánchez Camacho, del PP, encara que aquesta darrera va ser escollida per la circumscripció de Barcelona.

En les properes eleccions al Parlament de l'Estat espanyol, la comarca de la Selva té moltes possibilitats de tornar a tenir representació, tant a la cambra baixa com al Senat. Quatre blanencs que es presenten per diferents formacions polítiques tenen molts números per ser escollits i formar part de la propera legislatura des de Madrid.

Pepa Celaya (PSC), actualment regidora de l'oposició a l'Ajuntament de Blanes, és l'única política de la comarca que es presenta a les legislatives –en aquest cas, a les llistes del Senat– i té veritables possibilitats de sortir, ja que va

de número dos a la representació socialista de la llista de l'Entesa.

ELS ALTRES TRES CANDIDATS HO TENEN MÉS DIFÍCIL i hauran de lluitar entre ells per aconseguir l'acta de diputat. Tan sols un dels tres sortirà, atès que la correlació de forces no dona per a més, si no es que el PSC-PSOE es queda sense representació, cosa improbable. Josep Trias, actual alcalde de Blanes, es presenta com a número tres per CiU; Joan Puig, actualment diputat, torna a repetir com a número dos

per ERC; i Alicia Sánchez Camacho es presenta aquest cop per Girona encapçalant la llista del PP.

Cap analista polític ni tampoc la pitonissa Lola, el mag Félix o la bruixa Aramis Fuster podrien saber ara per ara ni tan sols aproximadament els resultats de les eleccions del mes de març. En darrers comicis, CiU ja havia tret tres diputats per Girona d'un total dels cinc que representaven les comarques gironines. Actualment, a causa del seu pes demogràfic, Girona compta amb sis diputats al parlament de Madrid: dos del PSC, dos de CiU i dos d'ERC.

Els republicans esperen tornar a repetir els resultats de fa quatre anys, encara que no ho tenen gens fàcil. I els populars esperen millorar resultats i tornar a tenir representació per Girona, feina tampoc gens fàcil. Tan sols l'exdiputat Jorge de Juan ho va aconseguir, ara farà vuit anys.

L'emoció està servida. Tan sols quedar esperar la nit electoral, l'escrutini i l'aplicació de la llei d'Hondt per saber finalment quins seran els guanyadors i quins els perdedors, encara que si ens hem de confiar de l'anàlisi que fa cada partit, tots es veuran guanyadors i no voldran admetre la seva derrota. És el punt de vista optimista que tenen totes les formacions.

⇒ «Només Celaya (PSC) té veritables possibilitats de ser escollida pel Senat»

⇒ «ERC espera repetir els resultats de fa 4 anys i el PP assolir un escó»

SEGURETAT

ESPERANÇA PACILLA

Queixes dels veïns per una xarxa massa curta

Una obra al carrer Torrentó de Lloret aixeca queixes dels veïns perquè la xarxa protectora és curta i no cobreix el primer pis. L'Ajuntament va amonestar l'obra en l'enderroc previ.